

Amerikanski Slovenec

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891.

The first and the Oldest Slovene Newspaper in America.
Established 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, ponedeljkov in dnevnih po praznikih.

Issued daily, except Sunday, Monday and the day after holidays.

Izdaja in tisk:

EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Telefon: CANAL 5544

Published by:
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Phone: CANAL 5544

Naročnina:

Subscription:

Za celo leto	\$5.00	For one year	\$5.00
Za pol leta	2.50	For half a year	2.50
Za četrtek leta	1.50	For three months	1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:		Chicago, Canada and Europe:	
Za celo leto	\$6.00	For one year	\$6.00
Za pol leta	3.00	For half a year	3.00
Za četrtek leta	1.75	For three months	1.75
Posamezna številka	3c	Single copy	3c

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti doposlanji na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnjo številko v tednu je čas do četrtka določen. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopis uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

Na razgledu

Za Abesinijo in Španijo je zagorela Kitajska. Japoncem so se vzbudile skomine po notranji Mongoliji in—kot je že vedno pri tovrstnih pojavih—malenkostni spori so dali povod začetku pravcate vojne. Glavne japonske in kitajske čete se šele medsebojno približujejo, težke prometne prilike in še stalno deževje je napredovanje in glavni spopad oviral. Prva bitka se je razvila za mesto Šangai, ki je za Kitajsko izredno važna gospodarska, prometna in vojaška postojanka. Mesto šteje nad 3 milijone prebivalstva in ga oblegajo Japonci z morja in na suhem. Trenutno so v bitki Kitajci v premoči po številu vojaštvu in so delno celo že prešli v protinapade. V mestu samem so nastali veliki požari.

Veležile so na delu, da glavni spopad med obema sedoma preprečijo. Težave so na japonski in kitajski strani. Kitajcem samim vojne sovražnosti ne prihajajo baš neugodno, ker je njihova mržnja proti Japoncem že dosegla svoj višek. Izjavljajo, da je to prva njihova nacionalna vojna proti Japoncem in da jo bodo lahko vodili deset let, izgubili pri tem, če treba, pol svojega ozemlja, a končno strli japonsko moč. Odmevi vojne na skrajnem vzhodu v svetu so zanimivi in značilni. Trenutno prevladuje še neko sočutje, seve mnogokod čisto praktičnega značaja, s Kitajci, a vedno jasnejši postajajo obrisi dveh svetovnih taborov, kakoršnih smo bili priče ob abesinskem in nato španskem sporu.

V Španiji tudi še ničesar ne kaže na skorajšni konec. Obe strani trdovratno drže svoje linije. Obe imate zaslomo v zunanjih silah in to zavlačuje hitrejši zaključek in konec v španski civilni vojni. Čitatelji se bodo spomnili, da so baš v tem listu brali napoved, da bo na pirenejskem polotoku padla usoda med komunizmom in konzervativizmom sedanje dobe. In kdor zasleduje potek dogodkov okrog Španije, mora pritrditi, da bo res tako. Hitler in Mussolini sta baš te zadnje dni na novo pokazala, da bosta s svojo fašistično ideologijo storila vse, da zastavita pot komunistični ideologiji, ki prihaja iz Moskve proti zpadu. Tu vlada trenje—vse drugo so postranske zadeve. V Španiji se merita fašizem in komunizem. Pri demokratičnih in svobodoljubnih ljudeh ni priljubljen ne eden ne drugi. Toda če ni druge izbere, se bodo demokratično-konservativni ljudje preje opredelili za fašizem, kakor komunizem. Prvega se da otresti na gotove načine z političnimi in legalnimi sredstvi. Komunizma pa ne tako lahko. To je nekaka duhovna kuga, ki človeka trenotno zaspeli, potem ga pa vklene v največje tiranstvo, kjer ni človek nič drugega, kakor le gola številka, podrejena neki lažnjivi skupnosti, nad katero se koti večje in hujše tiranstvo, kakor pa v samih fevdalističnih časih prejšnjih dob. Taka je sodobna Rusija in tako bi bilo v vsaki deželi, ki bi se dala ujeti v komunistične mreže.

Med Čehoslovaško in Portugalsko so prekinjeni odnosi. Portugalska vlada se je razhudila nad Čehi, kjer ji ti niso hoteli dobiti naročenega orožja. Čehi utemljujejo svoj razlog, češ, da Portugale naročajo orožje, potem ga pa naprej generalu Francu oddajo. Morda bo nekoliko resnice v tem. Tihotapstvo in verižništvo na vse razne načine pač vlada v vsaki vojni in bil bil čudež, če ne bi bil tu. Ampak Čehi se preveč opredeljujejo na linijo Moskva-Pariz-Madrid. Morda jim politično res tako kaže. Ampak z ozirom na španske homatije je pa Praga čisto na strani Madrida, katerega na vsej čerti podpira Moskva. Čehi prodajajo in izvajajo orožje gotovim francoskim tvrdkam, odtam pa pravijo, da gre v Valencijo in po gotovih potih na fronte španskih vladnih čet. Ako tako res, potem je Praga čisto v določenem taboru. Ali ji bo to politično kaj korstilo?

Izseljeniški dnevi v starci domovini so kakor poročajo starokrajski listi, kaj lepo izpadli. Na Brezjah se je vršila prva slavnost 10 letnice Rafaelove družbe in na to v Ljubljani pa drugi izseljeniški kongres, katerega se je udeležilo veliko število zastopnikov izseljencev. H kongre-

su je zapisal ljubljanski "Slovenec" med drugim to-le: "Pri nas je polovica ljudstva, ki živi izven državnih meja. Pristem se premalo zavedamo, da kot polovično telo ne more obstojati, ako ne bomo znali ustvariti žive, trajne duhovne enotnosti, ki nam bo pred očmi vsak dan ko klic vesti, da rešujemo drobce našega naroda po mejah kjer se rušijo. Izseljeniški dnevi naj bodo obenem polaganje temeljev za vse narodno zgradbo skrbstva za ohranitev slovenskega naroda." — Lepe besede, ki jih iskreno pozdravljam, tudi mi izseljeni v Ameriki in dal Bog, da bi se tudi uresničile. Da je pa prišlo do tega zanimanja v domovini za raztresene slovenske sinove po svetu je pa zasluga živahnih delujočih izseljeniških organizacij Rafaelove družbe v Ljubljani. To so njeni uspehi, na katere je lahko ponosna. V delu so uspehi!

KRATEK OPIS NAŠEGA POTOVANJA PO ZAPADU

Chicago, III.

Dne 30. julija sem z družino odpotoval na počitnice z namenom da se po preteklosti tudi vdeležim konvencije Zapadne Slovanske Zveze katera se je vršila v Denverju, Colo., in pričela z 23. avgustom. Potovali smo skozi 11 držav predno smo se zopet srečno vrnili nazaj v Chicago po preteklu 31 dneh.

Naš prvi cilj je bil da vimo svetovno slovce "Grand Canyon", kateri se nahaja v Arizoni. Po nekoliko dneh ko smo se istega kolikor mogoče ogledali smo se podali v solnčno Californijo. Kakor hitro smo se v Hollywood, Cal. ustanovili smo obiskali našega starega dobrega poznanega rojaka Jacob Stonich-a kateri nas je priprjalno sprejel in za časa v Canon City. Ustavili smo se v Canon City, pri našem staremu prijatelju Mr. Joe Skrabec kateri je bil naša obiska nadvise vesel in kateri nam je prav po starokrajski šegi postregel za kar smo mu gotovo prav iz srca hvalen in upamo da bo prišel čas da nam bo mogoče našim dobrim prijateljem enkrat njih gostoljubnost vsaj deloma povrniti. Škoda da nam ni bilo mogoče ostati več časa v Canon City. Zopet smo šli na pot in prišli smo v Pueblo, Colo. in se tam nastanili za nekoliko dni. Mesto Pueblo je za nas kakor Chicago, vse nas pozna in rojaki tam res ne vedo kaj bi za nas naredili. Obiskali smo družino Matt J. Kochevar, družino John Germ, družino Frank Brajda, družino Anton Kochevar, družino Anton Rupar, družino Joe Blatnik in družino Jos. Spilar, obiskali smo tudi več drugih prijateljev katerih pa nismo našli doma. Človek kateri je potoval po zapadu več je tam gostoljubnost doma, vendar take gostoljubnosti kakor se pa ravno nahaja v Pueblo sem pa potov da ji ni para. Človek bi pač moral s seboj nositi TRI ŽELODCE da bi vsim našim dobrim prijateljem kateri so nam tako dobrodružno postregli, posebno se pa štejemo v dolžnost zahvaliti Mrs. Ramouš in Mrs. Kochevar kateri so nam tako v obinjem obsegu postregli. Na tem mestu se moramo tudi zahvaliti Mr. Jacob Stonich-u in Mrs. Perko, kateri so se mudili toliko časa z nami da so nam razkazali Californijo. Po preteklu 4. dni smo odpotovali v državo Navada, kjer se nahaja znameniti "Boulder Dam" katero delo tam stoji v ponos celemu svetu kakor tudi v dokaz vsim višek ameriške znanstvenosti. Iz Nevade smo se podali v državo Utah kjer smo obiskali znameniti Zion National Park in Bryce Canyon, kjer nam je bila prička dana občudovati krasno lepoto narave. Po preteklu nekoliko dni, smo se podali zopet naprej in sicer v Leadville, Colo. kjer imamo polno znanec in prijateljev. V

dolžnost si štejemo da se na tem mestu zahvalimo družini Joe Bost in njih materi za tako skrbno postrežbo za časa našega bivanja v Leadville kakor tudi družini John Savorn za povabilo na kosoleti katero je bilo tako okusno pripravljeno za nas. Zopet je prišel čas da odpotujemo in ustavili smo se v Canon City, pri našem staremu prijatelju Mr. Joe Skrabec kateri je bil naša obiska nadvise vesel in kateri nam je prav po starokrajski šegi postregel za kar smo mu gotovo prav iz srca hvalen in upamo da bo prišel čas da nam bo mogoče našim dobrim prijateljem enkrat njih gostoljubnost vsaj deloma povrniti. Škoda da nam ni bilo mogoče ostati več časa v Canon City. Zopet smo šli na pot in prišli smo v Pueblo, Colo. in se tam nastanili za nekoliko dni. Mesto Pueblo je za nas kakor Chicago, vse nas pozna in rojaki tam res ne vedo kaj bi za nas naredili. Obiskali smo družino Matt J. Kochevar, družino John Germ, družino Frank Brajda, družino Anton Kochevar, družino Anton Rupar, družino Joe Blatnik in družino Jos. Spilar, obiskali smo tudi več drugih prijateljev katerih pa nismo našli doma. Človek kateri je potoval po zapadu več je tam gostoljubnost doma, vendar take gostoljubnosti kakor se pa ravno nahaja v Pueblo sem pa potov da ji ni para. Človek bi pač moral s seboj nositi TRI ŽELODCE da bi vsim našim dobrim prijateljem kateri so nam tako dobrodružno postregli, posebno se pa štejemo v dolžnost zahvaliti Mrs. Ramouš in Mrs. Kochevar kateri so nam tako v obinjem obsegu postregli. Na tem mestu se moramo tudi zahvaliti Mr. Jacob Stonich-u in Mrs. Perko, kateri so se mudili toliko časa z nami da so nam razkazali Californijo. Po preteklu 4. dni smo odpotovali v državo Navada, kjer se nahaja znameniti "Boulder Dam" katero delo tam stoji v ponos celemu svetu kakor tudi v dokaz vsim višek ameriške znanstvenosti. Iz Nevade smo se podali v državo Utah kjer smo obiskali znameniti Zion National Park in Bryce Canyon, kjer nam je bila prička dana občudovati krasno lepoto narave. Po preteklu nekoliko dni, smo se podali zopet naprej in sicer v Leadville, Colo. kjer imamo polno znanec in prijateljev. V

zahvaljuješ za vse našo dobrodošč in dobrodošč v vseh naših obiskih. — Družina Leo Jurjevec — TO IN ONO IZ CHICAGE Chicago, III. Stiridesurno pobožnost smo imeli v slovenski cerkvi sv. Štefana in sicer se je pričela zadnjo nedeljo in se je slovesno zaključila v torek večer z slovesno procesijo. Trdnevinco je vodil preč. g. Vital Vodušek, misijonar. Njegovi lepi govorji bodo ostali v lepem spominu vsem. Društvo Najsvetejšega Imena je imelo zadnjo nedeljo skupno v slovenski cerkvi sv. Štefana in sicer se je pričela zadnjo nedeljo in se je slovesno zaključila v torek večer z slovesno procesijo. Trdnevinco je vodil preč. g. Vital Vodušek, misijonar. Njegovi lepi govorji bodo ostali v lepem spominu vsem. Društvo Najsvetejšega Imena je imelo zadnjo nedeljo skupno v slovenski cerkvi sv. Štefana in sicer se je pričela zadnjo nedeljo in se je slovesno zaključila v torek večer z slovesno procesijo. Trdnevinco je vodil preč. g. Vital Vodušek, misijonar. Njegovi lepi govorji bodo ostali v lepem spominu vsem. Društvo Najsvetejšega Imena je imelo zadnjo nedeljo skupno v slovenski cerkvi sv. Štefana in sicer se je pričela zadnjo nedeljo in se je slovesno zaključila v torek večer z slovesno procesijo. Trdnevinco je vodil preč. g. Vital Vodušek, misijonar. Njegovi lepi govorji bodo ostali v lepem spominu vsem. Društvo Najsvetejšega Imena je imelo zadnjo nedeljo skupno v slovenski cerkvi sv. Štefana in sicer se je pričela zadnjo nedeljo in se je slovesno zaključila v torek večer z slovesno procesijo. Trdnevinco je vodil preč. g. Vital Vodušek, misijonar. Njegovi lepi govorji bodo ostali v lepem spominu vsem. Društvo Najsvetejšega Imena je imelo zadnjo nedeljo skupno v slovenski cerkvi sv. Štefana in sicer se je pričela zadnjo nedeljo in se je slovesno zaključila v torek večer z slovesno procesijo. Trdnevinco je vodil preč. g. Vital Vodušek, misijonar. Njegovi lepi govorji bodo ostali v lepem spominu vsem. Društvo Najsvetejšega Imena je imelo zadnjo nedeljo skupno v slovenski cerkvi sv. Štefana in sicer se je pričela zadnjo nedeljo in se je slovesno zaključila v torek večer z slovesno procesijo. Trdnevinco je vodil preč. g. Vital Vodušek, misijonar. Njegovi lepi govorji bodo ostali v lepem spominu vsem. Društvo Najsvetejšega Imena je imelo zadnjo nedeljo skupno v slovenski cerkvi sv. Štefana in sicer se je pričela zadnjo nedeljo in se je slovesno zaključila v torek večer z slovesno procesijo. Trdnevinco je vodil preč. g. Vital Vodušek, misijonar. Njegovi lepi govorji bodo ostali v lepem spominu vsem. Društvo Najsvetejšega Imena je imelo zadnjo nedeljo skupno v slovenski cerkvi sv. Štefana in sicer se je pričela zadnjo nedeljo in se je slovesno zaključila v torek večer z slovesno procesijo. Trdnevinco je vodil preč. g. Vital Vodušek, misijonar. Njegovi lepi govorji bodo ostali v lepem spominu vsem. Društvo Najsvetejšega Imena je imelo zadnjo nedeljo skupno v slovenski cerkvi sv. Štefana in sicer se je pričela zadnjo nedeljo in se je slovesno zaključila v torek večer z slovesno procesijo. Trdnevinco je vodil preč. g. Vital Vodušek, misijonar. Njegovi lepi govorji bodo ostali v lepem spominu vsem. Društvo Najsvetejšega Imena je imelo zadnjo nedeljo skupno v slovenski cerkvi sv. Štefana in sicer se je pričela zadnjo nedeljo in se je slovesno zaključila v torek večer z slovesno procesijo. Trdnevinco je vodil preč. g. Vital Vodušek, misijonar. Njegovi lepi govorji bodo ostali v lepem spominu vsem. Društvo Najsvetejšega Imena je imelo zadnjo nedeljo skupno v slovenski cerkvi sv. Štefana in sicer se je pričela zadnjo nedeljo in se je slovesno zaključila v torek večer z slovesno procesijo. Trdnevinco je vodil preč. g. Vital Vodušek, misijonar. Njegovi lepi govorji bodo ostali v lepem spominu vsem. Društvo Najsvetejšega Imena je imelo zadnjo nedeljo skupno v slovenski cerkvi sv. Štefana in sicer se je pričela zadnjo nedeljo in se je slovesno zaključila v torek večer z slovesno procesijo. Trdnevinco je vodil preč. g. Vital Vodušek, misijonar. Njegovi lepi govorji bodo ostali v lepem spominu vsem. Društvo Najsvetejšega Imena je imelo zadnjo nedeljo skupno v slovenski cerkvi sv. Štefana in sicer se je pričela zadnjo nedeljo in se je slovesno zaključila v torek večer z slovesno procesijo. Trdnevinco je vodil preč. g. Vital Vodušek, misijonar. Njegovi lepi govorji bodo ostali v lepem spominu vsem. Društvo Najsvetejšega Imena je imelo zadnjo nedeljo skupno v slovenski cerkvi sv. Štefana in sicer se je pričela zadnjo nedeljo in se je slovesno zaključila v torek večer z slovesno procesijo. Trdnevinco je vodil preč. g. Vital Vodušek, misijonar. Njegovi lepi govorji bodo ostali v lepem spominu vsem. Društvo Najsvetejšega Imena je imelo zadnjo nedeljo skupno v slovenski cerkvi sv. Štefana in sicer se je pričela zadnjo nedeljo in se je slovesno zaključila v torek večer z slovesno procesijo. Trdnevinco je vodil preč. g. Vital Vodušek, misijonar. Njegovi lepi govorji bodo ostali v lepem spominu vsem. Društvo Najsvetejšega Imena je imelo zadnjo nedeljo skupno v slovenski cerkvi sv. Štefana in sicer se je pričela zadnjo nedeljo in se je slovesno zaključila v torek večer z slovesno procesijo. Trdnevinco je vodil preč. g. Vital Vodušek, misijonar. Njegovi lepi govorji bodo ostali v lepem spominu vsem. Društvo Najsvetejšega Imena je imelo zadnjo nedeljo skupno v slovenski cerkvi sv. Štefana in sicer se je pričela zadnjo nedeljo in se je slovesno zaključila v torek večer z slovesno procesijo. Trdnevinco je vodil preč. g. Vital Vodušek, misijonar. Njegovi lepi govorji bodo ostali v lepem spominu vsem. Društvo Najsvetejšega Imena je imelo zadnjo nedeljo skupno v slovenski cerkvi sv. Štefana in sicer se je pričela zadn

Zapadna Slovanska Zveza

DENVER, COLORADO.

Naslov in imenik glavnih uradnikov.

UPRAVNI ODBOR:

Predsednik: Anton Kochevar, 1208 Berwind Ave., Pueblo, Colo.
 Podpredsednik: Geo. J. Miroslavich, 3724 Williams St., Denver, Colo.
 Tajnik: Anthony Jeršin, 4825 Washington St., Denver, Colo.
 Blagajnik: Michael P. Horvat, 4417 Penn St., Denver, Colo.
 Vrhovni zdravnik: Dr. J. F. Snedec, Thatcher Bldg., Pueblo, Colo.

NADZORNJI ODBOR:

Predsednik: Matt J. Kochevar, 328 Central Block, Pueblo, Colo.
 2. nadzornica: Mary Grum, 4949 Washington St., Denver, Colo.
 3. nadzornik: Joe Blatnik, 2609 E. Evans, Pueblo, Colo.

POROTNI ODBOR:

Predsednik: Frank Primozich, 1927 W. 22nd Pl., Chicago, Ill.
 2. porotnica: Johanna V. Mervar, 7801 Wade Park Ave., Cleveland, Ohio.
 3. porotnik: Joe Lipersick, Jr., Rockvale, Colo.
 4. porotnik: Anton Rupar, 408 E. Mesa Ave., Pueblo, Colo.
 5. porotnik: Mike Popovich, 9602 Ave. L, So. Chicago, Ill.

URADNO GLASILO:

"Amerikanski Slovenec", 1849 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

Vse denarne nakaznice in vse uredne reči naj se pošiljajo na glavnega tajnika, vse pritožbe pa na predsednika porotnega odbora. Prosim je za sprejem v odrasli oddelek, spremembe zavarovalnine, kakor tudi bolniške nakaznice, naj se pošiljajo na vrhovnega zdravnika.

Z. S. Z. se priporoča vsem Jugoslovenom, kakor tudi članom drugih narodnosti, ki so zmožni angleškega jezika, da se ji priklipijo. Kdo želi postati član Zvezze, naj se ogliši pri tajniku najbližnjega društva Z. S. Z. Za ustanovitev novih društva zadostuje osem oseb. Gledate ustanovitev novih društva pošljte glavnemu tajniku na zahtevo vsa pojasnila in potrebne listine.

SLOVENCI, PRISTOPAJTE V ZAPAD. SLOVANSKO ZVEZO!

IZ GLAVNEGA URADA ZSZ.

Članstvo Zapadne Slovanske Zveze se s tem obvešča, da zapisnik 10. redne narodne konvencije ZSZ se ne bo tiskal v posebni formi, zato se priporoča, da članstvo pazno zasleduje zapisnik, kateri bo deloma priobčen vsako sredo v našem glasilu Amerikanski Slovenec. Prvi del zapisnika je bil priobčen zadnjo sredo v številki 174 in se bo tako nadaljevalo, dokler ne bo zapisnik vse priobčen, zato je priporočljivo, da ga članstvo pazno prečita in potem pa shrani vsako posamezno številko, da bo isti Vam na razpolago kadar bodo potrebe nanesle.

Bratski pozdrav,

ANTHONY JERŠIN, gl. tajnik.

FROM THE SUPREME OFFICE OF THE WSA.

Membership of The Western Slavonic Association is hereby notified that the minutes of the tenth regular national convention WSA are not going to be published in a separate form, therefore it is very advisable that the membership reads the said minutes, which are going to be partially published in our official organ, Amerikanski Slovenec, every Wednesday. The first portion of said minutes was published last Wednesday in No. 174 and the publishing shall continue until the whole minutes shall be published in full. Therefore it is suggested that the membership shall first read it and then put each and every individual number away, so that you may have it on hand in case of necessity.

Fraternally yours,

ANTHONY JERŠIN, Supreme Sec'y.

ZAPISNIK

DESETE REDNE KONVENCIJE ZAPADNE SLOVANSKE ZVEZE

(Dalje.)

Poročila glavnih uradnikov.
 Poročilo gl. predsednika:
 Cenjeni glavni odbor, delegati-

ti in delegatinje:

Soglasno s pravili vam podajam danes svoje poročilo za zadnjih štirih leta mojega uradovanja. Moje delo ni bilo težko zadnjih štirih leta, kajti razmere so se izboljšale in poslovanje med menoj in ostalimi glavnimi odborniki je bilo zmiraj povoljno in v pravih bratskih slogih. Z. S. Zveza je lepo napredovala v finančnem položaju ali v članstvu smo napredovali pa pre malo. Gl. tajnik, gl. podpredsednik in več drugih članov so pisali lepe spodbujalne dopise in jaz sem pisal nekaj dobitnih dopisov, pa ko sem videl, da se članstvo ne zanimalo ali takoreč noče delati na to, da bi pridobili nove člane, sem opustil pisanje.

V zadnjih štirih letih sem zmiraj gledal, da smo investirali denar na najboljše obveznice, tako, da ima Zveza danes le malo takih obveznic, katere ne plačajo obresti ali da so zaostale s obresti.

To je eden najbolj delikaten posel in priporočam, da si na 10. konvenciji izvolite odbor 3 članov iz izvrševalnega odbora, kateri bodo investirali Zvezni denar, kajtor bi bodo imeli priliko kupiti dobre in zanesljive obveznice, kajtor smo imeli do sedaj je vzel preveč časa in dostikrat se je zgordilo, da ko smo mi sklenili kupiti, so bile obveznice že prodane kakšni drugi osebi ali kompaniji. Priporočam, da se kupujejo le državne, (State), okrajne, šolske in mestne obveznice za katere plačujejo njih uradnikov, ako ne poročajo

jasno ali pa prekasno. Zatorej je dolžnost vsakega društva, da si izvoli pravične in nepristranske uradnike, kateri bodejo sledili, da vsak član dobije kar mu gre po pravilih in da ne bodejo pridržali nobenega pravilnega izplačila in ne nakazali nobenega proti pravilnega izplačila.

Od zadnje konvencije nam je umrl eden član glavnega porotnega odbora, Dan Radovich; v imenu Zvezze izrekam naše iskreno sožalje njegovi družini, na njegovo mesto ste izvolili so brata Mike Popovich, kateri je bil izvoljen z veliko večino.

Večkrat čitam Glasila drugih bratskih organizacij in vidim kako napredujejo, posebno v zadnjih par letih in to napredujejo le tiste, kateri imajo svoje glasila, tiste pa katere nimajo svojega glasila, so pa nazadovale ali pa ostale pri malem napredku, kot naša Z. S. Zveza; zatorej priporočam 10. redni konvenciji, da dela nato, da naša Zveza ustvari svoje lastno glasilo, pa naj bode mesečnik, dvo-tednik ali tednik in videli boste, da boste veliko več napredka v članstvu, kot ga je bilo do sedaj; Glasilo mora pa pisati v slovenščini in angleščini.

Naloga 10. redne konvencije naj bude, da še bolj odpre vrata angleško govoreči mladini, ker samo pri njih je naša bodočnost in mi moramo do dejstva priznati in na to delati, da pridobimo kar največ mogoče take mladine v naša društva in Zvezo. Ko jih enkrat dobimo, jim moramo dati priložnost, da se naučijo poslovati pri društvih in jih voliti v društveni odbor, ter jim pomagati v vseh slučajih, ker moramo priznati, da čez 10 ali 20 let bodo oni edini, kateri bodoje vodili naša društva in bratske organizacije.

Večkrat sem opazil na naših društvenih sejah, da se člani skregajo zaradi malih stvari in mogoč je nekaj tukaj rojenih članov na seji in katerih potem več ne vidite na sejah in to delajo tisti, kateri se tolčajo po prisih, da so zato, da naša mladina prihaja na seje.

Mi vse se moramo zavedati, da naša mladina ni vajena takim sejam pri katerih se kregajo in to v jeziku, katerega oni dobro nerazumejo.

Dolžnost 10. redne konvencije naj bude, da ukrene nekaj, da se bodoje ustvari nova angleško poslujoča društva ali pa naj glejajo, da bodoje imela slovenska društva eno sejo na mesec tudi v angleškem jeziku, tako, da bodo obdržali vso našo mladino v naših društvin ZSZ.

Nadalje moramo dati naši mladini tudi nekaj razvedrila, poleti base ball ali soft ball in v hladnejši sezoni pa bowling ali kaj drugega, tako, da bodoje sami agitirali za nove člane in ako vse to naredite na tej konvenciji bodo lahko veseli ko bodo videli veliko več mladih delegatov na 11. redni konvenciji in naša Zveza bodo napredovala ne samo v finančnem ampak tudi v članskem oddelku.

V zadnjih štirih letih smo pridobili precej novih članov iz mladinskega oddelka in ko tega ne bi bilo bi bila naša Zveza nadzadovala v članstvu; zatorej bodo moralni tudi tu nekaj napraviti, da bode naš mladinski oddelki rasel se bolj kot je dosej, ker mladinski oddelki je edini iz katerega se lahko nadamo, da bodo lahko dobili prirastek v odrasli oddelki.

V zadnjih štirih letih je glavni odbor gledal in delal, da smo pridobili člane v mladinski oddelki in ko bi vsa društva delala, kot so nekatere, bi lahko danes imeli več članov v mladinskem oddelku in danes bi bilo več mladinskih delegatov kot jih je. Zatorej na delo za večjo in močnejšo ZSZ. Imam še nekaj drugih stvari, katere bodo pa poročal, kadar pridejo na dnevnici red.

Anton Kochevar, gl. pred.

Poročilo gl. predsednika je bilo na podprtih predlog sprejeti.

Konvenčni predsednik je

kojo službo je bil predlagan po sestri Maring, podpiran po sestri Tezak, sobrat Frank Možina in tudi soglasno izvoljen.

Nato poda obširno poročilo gl. podpredsednik ter mladinski nadzornik.

REPORT OF THE SUPREME VICE PRESIDENT and THE SUPREME JUVENILE SUPERVISOR.

To the Officers and Delegates to the Tenth Regular National Convention of The Western Slavonic Association at Denver, Colorado, August 23, 1937.

Greetings:

I take great pleasure in reporting to this convention the work of this office for the past term and to each and every one who assisted me in any way in building up the membership and my work in general for the good and welfare of our Association, as well as my duties and activities pertaining to the juvenile department, I extend my sincere thanks.

I hope you will pardon this lengthy report as I have much to say. I believe this convention is the turning point to bigger and better things, because the future appears at this time to be very encouraging.

My recommendations in this report are many and are based upon eight years of service and experience as your supreme vice president, and as a result of much study and consideration of problems that confronted us from time to time in the past. I have in mind the juveniles and youth of our Association to whom we must cater and meet face to face with modern ideas, and upon whom will rest the future responsibilities and the very existence of our organization.

Since the last convention, I have served my Association to the best of my ability. I worked in the membership campaigns giving ample publicity for same in our official organ, in a local weekly newspaper, and in various other ways by word and deed at every opportunity. A great deal of activity was given locally through the fast-growing Trail Blazers Lodge of which I am a member and its president.

Immediately after the convention held at Pueblo, Colorado, in 1933, I set out to work in the interest of our Association, devoting much time to the advancement of our juvenile department. My official notices and articles in the official organ, and correspondence with lodge officers and juvenile supervisors, produced fairly good results. In some localities new juvenile branches were organized, in some either no activity was reported or it lasted only for a time. The existing hard times and local conditions of that period were mostly responsible for the failure to successfully bring about my ideas and suggestions in full.

It was the intent of the convention at Leadville, Colorado, in 1929, that the office of the Supreme Vice-President have the responsibility of the juvenile department. My official notices and articles in the official organ, and correspondence with lodge officers and juvenile supervisors, produced fairly good results. In some localities new juvenile branches were organized, in some either no activity was reported or it lasted only for a time. The existing hard times and local conditions of that period were mostly responsible for the failure to successfully bring about my ideas and suggestions in full.

After depending on the voluntary cooperation and good will of the membership and waiting for satisfactory action, I finally decided to make another supreme effort to improve our juvenile department. So on Feb. 1, 1935, I mailed a letter to each and every lodge secretary, as well as to the juvenile supervisor, inquiring a campaign known as: "A Bigger and Better Juvenile Department—The Future of Our Organization." Much space was used in our organ to carry out this idea. In connection with this campaign another idea was started in which the juveniles were required to write a letter about our Association and why they like to belong. For this letter they received a juvenile membership button and an instructional form-letter giving them information and advice concerning our Association.

These two ideas brought about an exchange of correspondence for a while and I believe it did much good at that time, and we benefit by it to this younger generation, to go

day. Good seed thus planted and properly cultivated is bound to bear fruit sooner or later.

In September of 1935, under the signature of "Publicity Manager," I started an Educational Campaign in connection with the membership campaign then in progress. The primary object of this idea was to furnish reading matter to satisfy the many complaints of our aims and objects, various forms of insurance, other benefits and fine features of our Association.

I always strongly advocated whole family protection. Through all this publicity I had hoped to get more of our members into the habit of regularly reading our page and that non-members who read our page might gain knowledge and information and learn of the splendid things of our organization.

My thought was to keep our Association ever before the public.

A "Know Your Association"

column in the form of a "Question Box" was started, but lack

of response discouraged me and did not warrant the continuance of this idea. Material from organs of other organizations and fraternal books and papers were

from time to time published on our page under the heading of:

"From The Fraternal World," or "What Others Are Saying."

I wrote official articles under my own name, but most of my writings were under a fictitious name.

At the annual Supreme Board meeting of January, 1936, I presented a system of conducting the juvenile department, which was approved. I was given a free hand in this respect and necessary money was appropriated for the purpose.

Since the last convention, I have served my Association to the best of my ability. I worked in the membership campaigns giving ample publicity for same in our official organ, in a local weekly newspaper, and in various other ways by word and deed at every opportunity. A great deal of activity was given locally through the fast-growing Trail Blazers Lodge of which I am a member and its president.

Immediately after the convention held at Pueblo, Colorado, in 1933, I set out to work in the interest of our Association, devoting much time to the advancement of our juvenile department.

This system called for each lodge to select a juvenile supervisor so that there would be a direct contact between the Supreme Juvenile Supervisor and the network of lodge supervisors. Some lodges did elect one and some did not. The few supervisors who were elected corresponded with me, but the system was abandoned because all lodges did not elect a supervisor and partly because of my poor health at that time.

Since then I observe that more lodges are grasping the idea because they do realize its importance and the benefit it will bring to them and our Association. I predict that after this convention the lodges will cooperate 100 percent and our juvenile department will function properly, as it should.

It was the intent of the convention at Leadville, Colorado, in 1929, that the office of the Supreme Vice-President have the responsibility of the juvenile department.

Only where there was cooperation, was there success. The by-laws will have to be changed so that if a lodge fails to elect a juvenile supervisor, the lodge secretary will then become the supervisor.

This will give the Supreme Juvenile Supervisor a contact point for all juvenile business and will enable him to carry out the system in full.

Something must be done about the proper handling of the juveniles who do not have any member of their family in the adult department. Since they do not receive the official organ, and do not have other means of reminding them of their duties and obligations, there is usually much difficulty in collecting dues. And we certainly get nowhere in raising them up with and for the Association.

Another problem of importance to young and old is that of the official organ. Criticism has often been in evidence that there is lack of reading matter on our page, especially in the English Section. In order to satisfy this demand and correct the fault, it is my opinion that a member of the Supreme Board, or some

other factor which induced this splendid attendance was the reports of the convention which were made by our delegates, Frankie Jurjovec of the juveniles and Mr. Primozich and myself.

The most important features of this program are competitive sports. All the supreme officers and delegates were convinced that the one thing to do was to attract the modern youth, is sport. They were also convinced that the sport will act as a conduit to get the member interested in the welfare of the lodges, which interest will cause him to have a greater love for the organization and a better booster of the WSA.

At the juvenile meeting there were several new members initiated, whom we are very happy to welcome into the organization.

After the senior meeting there were refreshments served which consisted of sandwiches and the good old amber fluid. I am sure they "hit the spot" and were enjoyed by all.

attractive, even to non-members we know read it. We must at any cost get our juveniles, youth and adult members interested in our official organ which is the mouth-piece of the Supreme Officers, lodge officers and members, and is the clarion that voices all the fraternal kindness and service we extend to the people. The person in charge of this work would be obliged to carry it out without fail and should be compensated for same.

The children born and reared in this country consider themselves American in every respect.

As such, they naturally crave the company of younger people, those who understand them best, who think, speak and act as they do. This we must understand and we cannot escape

"Dušica"

ROMAN
Spisala B. Orczy
Prevedel Paulus

XX.

OVIRE.

V pozni noči se je ustavil Margaretin voz pred Jellybandovo gostilno.

Nenadni obisk je seve vzbudil živahno šepetanje in namigovanje po "Zadovolj-nem ribiču". Sally je brzih nog skočila iz postelje in spoštovani Jellyband si je bil v velikih skrbeh, kako bo poskrbel za primerno udobnost visoki gospes.

Seveda so bili ti dobri ljudje vse preveč šolani v svoji gostilniški stroki, da bi na zunaj kazali le najmanjše začudenje nad nenavadnim, poznim obiskom. Na tistem so si mislili seve tem več; pa Margareteta je bila tako zaglobljena v svoje potovanje, da ni imela časa za take malenkosti.

Gostilniška soba — pred par dnevi pozorišče zavratnega napada na gospoda Andreja in lorda Antona — je bila prazna. Jellyband je urno prižgal svetiljko, zanebil v peči vabljeni ogenj in primaknil udoben naslonjač. Z zadovoljnim, hvaležnim vzdihom je Margareteta sedla.

"Ali boste prenočili pri nas, visoka gospa?" je vprašala lepa Sally ter polagala snežnobel prt na mizo.

"Ne, ne mislim, da bo treba," je odgovorila Margareteta. "Zadovoljna bom, če mi prepustite tole sobo za nekaj ur."

"Na razpolago vam je!" je dejal spoštovani Jellyband in vlekel rdečkasti obraz v tesne gube, da ne bi izdal nespoltljivega začudenja, ki mu ga je vzbujalo "brezbožno" obnašanje gospode —.

"Odpotovala bom čez "Rokav" s prvo plimo in ko dobitim primerno jadrnico. Moj voznik in strežaj pa ostaneta čez noč pri vas in morebiti še nekaj dni več. Prosim da bi poskrbeli zanju."

"Da, gospa, poskrbel bom zanju. — Ali vam naj Sally prinese večerjo?"

"Prosim! Kaj mrzlega za prigrizek. In ko pride gospod Andrej Foulkes, ga pripeljite k meni!"

"Da, gospa!"

Vkljub vsem naporom je lezel spoštovaniemu Jellybandu obraz v zabrižene gube. Gospod Percy Blakeney je bil pri njem v velikih časteh in prav nič mu ni ugajalo, da njegova soproga v pozni noči potuje okrog z mladim Andrejem. Seveda, zadeva njega ni nič brigala in gospod Jellyband ni bil čenča. Pa mislili si je svoje. Spomnil se je, da je gospa Margareteta Blakeney navsezadnje tudi ena tistih tujcev od "onstran", kaj čuda, če je bila "taka" kakor vsi njeni sorojaki tam v Parizu —.

"In ni vam treba bedeti zaradi mene, dragi Jellyband!" mu je rekla prijazno. "Ne vam ne gospodični Sally! Gospod Andrej bi utegnil biti pozen."

Jellybandu je bilo le vse preveč po volji, da gre spat. Ni mu ugajalo, prav nič mu ni ugajalo, tole "oneganje" —. No, pa gospa Blakeney bo dobro plačala —. Končno, zadeva njega nič ni brigala.

Sally je razpoložila po mizi preprosto večerjo, mrzlo pečenko, vino, sadje in kruh, se spoštljivo poklonila in je odšla. Le to ji ni šlo v njeno drobno glavico, da se visoka gospa drži tako resnobno, skoraj žalostno, ko pa vendar misli "pobeg-

Amerikanski Slovenec
Tiskarna Amerikanski Slovenec
1849 West Cermak Road,
CHICAGO, ILLINOIS

XX.
OVIRE.

niti z mladim Andrejem —."

Dolgočasno čakanje se je začelo. Margareteta je vedela, da bo morala čakati. Andrej je bil sicer izvrsten jezdec in tudi njemu, prav kakor Margareti, so tla gorila pod nogami, pa moral se je pripraviti na morebitno daljšo odsotnost, preobleči se je moral za strežaja in povrhu — petdeset milij je bilo tudi za dobrega jezdeca mnogo. Bala se je, da bo morala čakati najmanj nekaj ur.

O Chauvelinu ni našla nobenega sledu med potjo. Tudi njen strežaj ji je pravil, da ni bilo nikjer videti kake drobne, suhljate postavice. Popraševati po obcestnih gostilnah si seve ni upala. Bala se je, da ne bi imel kje Chauvelin razpostavljenih svojih vohunov, ki bi jo slišali in videли, jo prehiteli ter mu naznanili njen prihod še preden bi sama dospela v Dover.

Kje je neki sedaj, se je popraševala. Ali je dobil ladjo, ali je že morebiti na poti proti Franciji? Kakor z jeklenimi kleščami, tako je pograbila ta misel po njenem ubogem, splašenem srcu. Kaj će bo prepozna —?

In Andreja še vedno ni bilo —.

Vse v hramu je že menda pozaspalo. Čula je, kako je Sally odšla po stopnicah. Jellyband je pogledal po njenih ljudeh, nato pa se je nastanil zunaj v veži. Najbrž je mislil počakati na Andreja. Pa kmalu ga je menda premagal sladki spasec. Tako vsaj je pričalo njegovo nežno, enolično smrčanje, ki mu ga je vzbujalo "brezbožno" obnašanje gospode —.

Zunaj pa se je vreme izprevrglo. Lepemu, topemu oktoberskemu dnevu je sledila mrzla noč. Silen veter je stresal šipe na oknih, butal ob težka hišna vrata in tulil po dimniku. Od daleč je čula grmenje valov, ki so se zaganjali ob doverške skale.

Margareta je premisljevala, kaka bo pač vožnja čez "Rokav" ob takem viharju. Da bi se zbala nevarnosti in bi počakala lepšega vremena, to ji niti na misel ni prišlo. Na vsak način je hotela odpotovati, koj ko dobi jadrnico, — še hujše nevarnosti bi tygala, rajši ko pa prišla prepozno —.

Na cesti so zadonela konjska kopita. Nekdo se je ustavil pred vrati, zaspano, pa uljudno se je oglasil Jellyband v veži. Gospod Andrej je prispel.

Margareta je čutila, da je njen položaj nekoliko čuden. Sama ob pozni uri v samotni gostilni in mlad človek preoblečen v strežaja, pride za njo —. Kak predmet za hudobne, obreklije jezike!

Toda med "ljubavno zgodbico", ki si jo je seve nedvomno mislil pošteni Jellyband in že njim njegovi ljudje, pa med njenim resnim — ah tako bridko resnim — namenom je bilo toliko nasprotstva, da se je vkljub vsej tej resnobnosti prikradel Margareti hudomušen smehljaj na lice, ko je vstopil Andrej, tako dobro preoblečen v strežaja, da ga ni bilo mogoče spoznati. "Zares — gospod strežaj, zadowoljna sem z vašo zunanjostjo!"

(Dalje prihodnjic)

Katoliški Slovenci, podpi-
rajte svoj list "Amerikanski
Slovenec"!

I zdeluje vse vrste tiskovine, za
društva, organizacije in posa-
meznike, lično in poceni.
Poskusite in prepričajte se!

(Con't. from page 3)

organ and by other means through representatives in various localities will bring desired results.

We miss a lot of prospects and we lose many young members because others have workers in the field, and we do not. There are so many lately becoming prejudiced toward fraternal organizations simply because we fail to put forth propaganda explaining our features, kindness, generosity, love and other benevolent and brotherly acts of fraternalism. People are not interested and do not insure themselves in organizations where there are no upbuilding activities. Those who put on a front for improvement and advancement are the ones that get the new members and show substantial growth. Our membership in both departments deserves to grow more rapidly and steadily.

I am for a Bigger and Better Juvenile Department — The Future of Our Association and for giving the young folks of our country a worthwhile organization in which they will boast proud membership. Long live The Western Slavonic Association.

cerned.

I desire to thank the membership of The Western Slavonic Association for honoring me with the position of Supreme Vice President for the past eight years, and my appreciation is extended to all those who cooperated with me. It has been a great pleasure for me to serve you to prove worthy of the confidence reposed in me all these years, which urged me on to give you my best thought and consideration in handling the problems of this office; to have your good will and deserve it, has been my fondest ambition.

I am for a Bigger and Better Juvenile Department — The Future of Our Association and for giving the young folks of our country a worthwhile organization in which they will boast proud membership. Long live The Western Slavonic Association.

Respectfully submitted,

Geo. J. Miroslavich,

Supreme Vice President.

Report of the Supreme Vice-President was highly commended by the convention chairman and approved by the delegates.

I believe the delegates here assembled will be capable of handling the problems before them intelligently and will outline a good, sound policy to guide the Supreme Officers selected by this convention to handle their problems for the next four years.

Poročilo gl. podpredsednika in mladinskega nadzornika je bilo toplo priporočano po konvenčnem predsedniku ter soglasno sprejetoto kot čitano.

— o —

— o —

KRUH V NEMČIJI

Nemška vlada je izdala nove predpise za pečenje kruha v Nemčiji. Krušno moko bodo v bodoče pripravljeni ne v trgovinah, ampak že v mlinih, kjer bodo pšenici primešali koruzo. Tuji ržena moka se bo mešala s koruzno, kjer bo krompir dobro obrodil, pa tudi s krompirjevinom. Za žgane pijače se ne bo smela v bodoče uporabljati ne pšenica ne rž. Za pridobivanje žganih pijač bo določila nemška vlada druge pridelke.

— o —

ZANIMIVA RAZSTAVA

Chicago, Ill. — Zadnjo soboto se je v tukajšnjem Coliseum otvorila tiskarska razstava, na kateri si posetniki lahko ogledajo, kak velikanski napredek tiskarstva načrivalo v zadnjih dobah. Razstavljeni so moderni tiskarski in grafični stroji ter priprave za vrezavanje fotografij. Razstava bo odprta skozi devet dni.

— o —

Oglasni v Amerikanskem Slovenecu imajo vedno uspeh.

Velikanska razprodaja

Novih in nazaj sprejetih avtomobilov v Chicagi

je zdaj v teku v U. S. Auto Finance Co. 1340 W. 63rd St.

Nikjer na svetu ne najdete take izbire najnovnejših vzorcev po tako smešno nizkih cenah.

Vsak izdelek avtomobila je tukaj zastopan — drug ob drugi — nad 300 kar — 1937 in 1936 — Buicks, Cadillacs, La Salle, Oldsmobiles, Pontiacs, Chevrolets, Chrysler, De Sotos, Dodge, Plymouths, Fords, Nashes, Lafayettes, Studebakers, Hudsons, Terraplanes, Willys, Packards.

PRIMERJAJTE — IZBERITE TISTO, KI VAM NABOLJ UGAJA IN PRIHRANITE VEČ KOT POLOVICO.

Samo pomislite, popolnoma nov avto za samo \$395 — z 90 dnevno garancijo in 10 dnevno poizkušno vožnjo.

Imamo tudi preko 200 starih modelov kar, popravljenih in garanciranih, 1933, 1934, 1935 — Fords, Chevrolets, Buicks, Oldsmobiles, Lincolns, Chrysler, Packards, Pontiacs, Plymouths — za nič več kakor \$45.

NE ODLAŠAJTE — PRIDITE K NAM DANES ALI V NEDELJO.

MI ABSOLUTNO GARANTIRAMO, DA VAM PRIHRANIMO DENAR.

Mi smo največji avtomobilski finančni družba v Chicagi — nad 20 let v biznesu.

NE POTREBUJETE GOTOVINE — SPREJMEMO STAR AVTO KOT PRVO PLAČILO — PREOSTANEK V MALIH OBROKIH DO 2 LET.

Odprtvo imamo vsak dan do 10. zvečer in odprtvo je ves dan ob nedeljah.

U.S. AUTO FINANCE CO.

1340 West 63rd Street

Chicago, Illinois

Pisano polje

J. M. Trunk

Kočljiva točka.

Precej hude morajo biti razmreže vsaj v Chicagu glede nekih bolezni, da so postale pozorne javne oblasti.

Nevarnost preti tudi nedolžnim radi okuženja. Menda postane pouk obsežen predmet.

Prav. Priznam kvarljivost ignorante. Prav katoliški učenjak Foerster je načel vprašanje že pred 50 leti, da bi se poleg obveznosti normativnih zahtev 6. zapovedi dodal tudi pouk iz bolj naravnega stališča. Le na ta pouk misijo oblasti v Chicagu, saj bodo težko priznale 6. zapoved, ko je ta tabu v javnih šolah. Kakšen bo uspeh? Želim, da bi bil najboljši, dasi podvomim, ako ostane le pri tem pouku. Človeška narava je zlomek. Všeč, pa jo mora človek vleči nazaj. Vsaj boljše glave so to že davno vedeče v stavile zahtevno: anehu kaj apehū — sustine et abstine, — vzdrži se, imel se v oblasti! Še poleg milosti je borba huda, ker je najmanj milost kaka uzda, svobodna volja ostane in ta se nagne sem ali tja.

Ignoranca naj izgine, če pa pride tako "ignoranca", kakršno baje razširjajo tam doli v Mehiki, naj se pa nas sam Bog usmili.

* * *

Padli so.

Kontrolerji hudo pritiskajo na vseh koncih in krajinah.

Zveza amerikanskih zdravnikov (A.M.A.) se jim je do-

zadaj ustavljala, na zadnjem

zboru je pa podlegla vsaj na-

čelno. Malo hinavščine je vse-

povsod, in tudi zdravniksi so

izjavili, da hočejo študirati,

kakšna metoda bi bila "naj-

boljša". To je pišček izgovor.

Ali je kontrola moralna ali nemoralna? Ako je moralna, prosta vam pot, vrata so odprta na strežaj. Ako pa je nemoralna, in taka je in ostane, čemu potem lisanje za najboljšo metodo, ko je prav vsaka nedopustljiva. Čudno. Ljudje se ne morejo dosti izkašijati in izgražati nad je-
zuiti, katerim brez najmanjšega dokaza podstavljam "nauk" da namen posvečuje sredstva, pa sami globoko ti-
čijo prav v tem — nauku. Zdravje baje, boljša deca, manj ust, boljši biznes, ker večji komfort, boljše stanovanje, boljša hrana, lažje pri morju, boljše socialne razme-
re, vse dobro in dosti boljše

celo, ampak vse ti "boljši" namenjaj naj bi se dosegli s sredstvom in posvetili sredstvo, ki je že po naravi gnilo.

Povsod preži v ozadju grda sebičnost, ki žrtvuje celo lastno deco. Ampak sebičnost je grda tudi v očeh tega — modernega sveta, in zato

je jo treba zaviti v kak "boljši" plač.

Pa ne more tak hinavski plač pokriti grde nagote. Tem slabše za